

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ZÁKON

z 23. marca 2007

**o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb.
o priestupkoch v znení neskorších predpisov**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Úvodné ustanovenia

§ 1

Predmet a rozsah úpravy

(1) Tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „zdrúženie“).

(2) Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

§ 2

Vymedzenie niektorých pojmov

Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,
- b) predávajúcim
 - 1. podnikateľ,¹⁾ ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky alebo poskytuje služby,

¹⁾ § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka.

2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny,²⁾
 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín,
- c) výrobcom, osoba ktorá
1. výrobok vyrobí, vyťaží, obnoví, upraví alebo inak získa a má sídlo alebo miesto podnikania na území členského štátu Európskej únie, členského štátu Európskeho hospodárskeho priestoru alebo Turecka (ďalej len „členský štát“) alebo ten, kto sa za výrobcu vydáva označením výrobku svojím menom, ochrannou známkou alebo iným rozlišovacím znakom alebo osoba z dodávateľského reťazca, ktorej činnosť môže ovplyvniť bezpečnostné vlastnosti výrobku,
 2. má sídlo alebo miesto podnikania na území členského štátu a je splnomocnencom³⁾ výrobcu, ktorý nemá sídlo alebo miesto podnikania na území členského štátu,
- d) dovozcom podnikateľ, ktorý dovezol do členského štátu výrobok zo štátu, ktorý nie je členským štátom, alebo jeho splnomocnenec,
- e) dodávateľom podnikateľ, ktorý priamo alebo prostredníctvom iných podnikateľov dodal predávajúcemu výrobok a ktorého činnosť neovplyvňuje vlastnosti výrobku, alebo jeho splnomocnenec,
- f) výrobkom nová, použitá alebo upravená hnuťelná vec, ktorá bola vyrobená, vyťažená alebo inak získaná, bez ohľadu na stupeň jej spracovania a ktorá je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo pri ktorej možno predpokladať, že ju spotrebiteľ použije, ak sa táto vec dodáva za odplatu alebo bezodplatne; výrobkom je aj hnuťelná vec, ktorá je súčasťou alebo príslušenstvom inej hnuťelnej veci alebo nehnuteľnej veci, elektrina, plyn, voda alebo teplo určené pre spotrebiteľa,
- g) bezpečným výrobkom výrobok, ktorý za bežných alebo rozumne predvídateľných podmienok používania, inštalácie alebo údržby nepredstavuje po dobu určenú výrobcom alebo po dobu obvyklej použiteľnosti nebezpečenstvo pre spotrebiteľa alebo jeho používanie predstavuje pre spotrebiteľa vzhľadom na bezpečnosť a ochranu zdravia len minimálne nebezpečenstvo a svojimi vlastnosťami zodpovedá požiadavkám podľa osobitného predpisu,⁴⁾
- h) nebezpečným výrobkom je výrobok, ktorý nespĺňa požiadavky uvedené v písmene g); za nebezpečný výrobok nemožno považovať výrobok iba preto, že bol do obehu uvedený bezpečnejší výrobok.
- i) službou akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne s výnimkou činností upravených osobitnými predpismi,⁵⁾ nad ktorými

²⁾ § 10 ods. 1 písm. b) zákona č. 178/1998 Z. z. o podmienkach predaja výrobkov a poskytovania služieb na trhovách miestach a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

³⁾ § 2 ods. 1 písm. d) zákona č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

⁴⁾ Zákon č. 264/1999 Z. z.,

zákon č. 90/1998 Z. z. o stavebných výrobkoch v znení neskorších predpisov.

⁵⁾ Napríklad zákon č. 78/1992 Zb. o daňových poradcov a Slovenskej komore daňových poradcov v znení neskorších predpisov, zákon č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, zákon č. 344/2004 Z. z. o patentových zástupcoch a o zmene zákona č. 444/2002 Z. z. o dizajnoch a zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 577/2001 Z. z. a zákona č. 14/2004 Z. z., zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 93/2006 Z. z.

vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány štátnej správy ako sú uvedené v § 19,

- j) bezpečnou službou služba, ktorá za bežných alebo rozumne predvídateľných podmienok poskytovania nepredstavuje nebezpečenstvo alebo jej poskytovanie predstavuje pre spotrebiteľa vzhľadom na bezpečnosť a ochranu zdravia len minimálne nebezpečenstvo,
- k) bežnou kvalitou taká kvalita, ktorá zabezpečuje zachovanie všetkých podstatných vlastností výrobku, ktoré podmieňujú jeho bezprostredné používanie a splňajú predpokladané očakávania spotrebiteľa,
- l) reklamáciou uplatnenie zodpovednosti za vady výrobku alebo služby,
- m) vybavením reklamácie ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie,
- n) odborným posúdením vyjadrenie znalca⁶⁾ alebo stanovisko vydané autorizovanou, notifikovanou alebo akreditovanou osobou,⁷⁾
- o) nebezpečnou napodobeninou výrobok, ktorý má formu, vôňu, farbu, vzhľad, obal, označenie, objem alebo rozmery, ktoré môžu spôsobiť jeho zámenu spotrebiteľom, najmä dieťaťom s potravinou, čo môže byť nebezpečné pre jeho zdravie,
- p) obchodnou praktikou konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia, vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi,
- q) agresívnou obchodnou praktikou konanie, ktoré obťažovaním, nátlakom, vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraným vplyvom podstatne zhoršuje alebo je spôsobilé významne zhoršiť slobodu výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil,
- r) podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácii inak neurobil,
- s) kódexom správania dohoda alebo súbor pravidiel, ktoré vymedzujú správanie predávajúceho, ktorý sa zaviazal dodržiavať tento kódex správania vo vzťahu k jednej alebo viacerým osobitným obchodným praktikám alebo obchodným odvetviam, ak tieto nie sú ustanovené zákonom alebo iným právnym predpisom alebo opatrením orgánu štátnej správy,
- t) tvorcom kódexu správania subjekt, vrátane predávajúceho alebo skupiny predávajúcich, ktorý je zodpovedný za vytvorenie a zmenu kódexu správania alebo za kontrolu jeho dodržiavania tými, ktorí sa zaviazali ho dodržiavať,
- u) odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti,
- v) výzvou na kúpu obchodná komunikácia, ktorá obsahuje opis základných znakov výrobku a jeho cenu spôsobom zodpovedajúcim charakteru použitej obchodnej komunikácie, umožňujúcou spotrebiteľovi uskutočniť kúpu,

⁶⁾ Zákon č. 382/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

⁷⁾ § 11 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. f) a § 22 ods. 4 zákona č. 264/1999 Z.z.

§ 15 zákona č. 90/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov.

- w) neprimeraným vplyvom využívanie silnejšieho postavenia vo vzťahu k spotrebiteľovi, aby sa vyvinul nátlak aj bez použitia alebo hrozby použitia fyzickej sily spôsobom, ktorý významne obmedzuje schopnosť spotrebiteľa urobiť kvalifikované rozhodnutie,
- z) rozhodnutím o obchodnej transakcii rozhodnutie spotrebiteľa o tom, či, ako a za akých podmienok výrobok kúpi, zaplatí zaň vcelku alebo po častiach, ponechá si ho alebo s ním bude ďalej nakladať alebo si uplatní práva zo záväzkového vzťahu vo vzťahu k výrobku bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ rozhodne konať alebo zdržať sa konania.

§ 3

Práva spotrebiteľa

(1) Každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, na vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a kontroly⁸⁾ (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

(2) Právo spotrebiteľa na informácie sa zabezpečuje povinnosťou orgánu verejnej moci zverejniť právoplatné rozhodnutia vo veciach týkajúcich sa ustanovení tohto zákona, ako aj ďalších osobitných predpisov upravujúcich práva spotrebiteľov. Ak spotrebiteľ uplatní právo na sprístupnenie právoplatného rozhodnutia nahliadnutím do rozhodnutia v sídle orgánu verejnej moci, ktorý rozhodnutie vydal, má právo robiť si z rozhodnutia výpisy a odpisy. Spotrebiteľ má aj právo požiadať orgán verejnej moci o vyhotovenie kópie rozhodnutia. Skutočné náklady spojené s vyhotovením kópie znáša spotrebiteľ.

(3) Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.⁹⁾

(4) Každý spotrebiteľ má právo organizovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v organizáciách na ochranu spotrebiteľov a prostredníctvom týchto organizácií v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov.

(5) Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

⁸⁾ § 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

§ 58 až §66a zákona č. 140/1998 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach, o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 220/1996 Z. z. o reklame v znení neskorších predpisov,

§ 4 až 16 zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti,

§ 3 zákona č. 126/2006 Z. z. o verejnom zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

§ 21 zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov,

§ 33 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 431/2004 Z.z.

⁹⁾ § 52 až 60 Občianskeho zákonníka.

§ 4

Povinnosti predávajúceho

(1) Predávajúci je povinný

- a) predávať výrobky v správnej hmotnosti, miere alebo v správnom množstve a umožniť spotrebiteľovi prekontrolovať si správnosť týchto údajov,
- b) predávať výrobky a poskytovať služby v bežnej kvalite; ak kvalita nie je predpísaná, môže predávajúci predávať výrobky v nižšej ako bežnej kvalite, len ak spotrebiteľ a upozorní na všetky rozdiely,
- c) predávať výrobky a poskytovať služby za dohodnuté ceny,¹⁰⁾
- d) správne účtovať ceny pri predaji výrobkov alebo pri poskytovaní služieb,
- e) zabezpečovať hygienické podmienky pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb,
- f) dodržiavať pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb podmienky skladovania výrobkov určené výrobcom alebo osobitným predpisom¹¹⁾ tak, aby nedošlo k ich znehodnoteniu,
- g) predviesť spotrebiteľovi výrobok, ak to povaha výrobku umožňuje,
- h) zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich bezpečné použitie.

(2) Predávajúci nesmie spotrebiteľovi

- a) ukladať povinnosť bez právneho dôvodu,
- b) upierať práva podľa § 3.

(3) Predávajúci nesmie odmietnuť predat' spotrebiteľovi výrobok, ktorý má vystavený alebo inak pripravený na predaj alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach; nesmie viazať predaj výrobku alebo poskytnutie služby na predaj iného výrobku alebo poskytnutie inej služby. To neplatí, ak spotrebiteľ nespĺňa podmienky na kúpu podľa osobitných predpisov.¹²⁾

(4) Predávajúci je povinný rezervované výrobky po celý čas rezervácie osobitne označiť s uvedením času, dokiaľ sú rezervované; platí to aj o zaplatených výrobkoch, ktoré sa nachádzajú v prevádzkarni do času ich prevzatia spotrebiteľom alebo dodania spotrebiteľovi.

(5) Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

(6) Povinnosť podľa odseku 1 písm. b) a zákaz podľa odseku 2 písm. b) sa primerane vzťahujú aj na výrobcu, dovozcu a dodávateľa.

¹⁰⁾ Napríklad zákon č. 18/1996 Z.z. o cenách v znení neskorších predpisov, zákon č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

¹¹⁾ Napríklad § 10 a 11 zákona č. 152/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, výnos Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 1996 č. 981/1996-100, ktorým sa vydáva prvá časť a prvá, druhá a tretia hlava druhej časti Potravinového kódexu Slovenskej republiky (oznámenie č. 195/1996 Z.z.).

¹²⁾ Napríklad zákon č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

§ 5

Zákaz klamanie spotrebiteľa

(1) Výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo nákupných podmienkach.

(2) Za klamanie spotrebiteľa sa považuje tiež ponuka alebo predaj výrobkov, alebo poskytovanie služieb porušujúcich práva duševného vlastníctva, ako aj skladovanie takýchto výrobkov s cieľom ponuky alebo predaja.

§ 6

Uvádzanie výrobkov na trh a poskytovanie služieb

(1) Na trh možno uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky; to neplatí pre použité výrobky dodané ako starožitnosti, alebo výrobky, ktoré sa majú pred použitím opraviť alebo obnoviť, ak o tom dodávateľ preukázateľne informoval osobu, ktorej výrobok dodáva.

(2) Zakazuje sa uvádzať na trh, vyrábať, dovážať a predávať nebezpečnú napodobeninu.

(3) Výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, sa nesmú uviesť na trh a po uplynutí doby spotreby je predávajúci povinný ich stiahnuť z trhu.

(4) Predávajúci sa zbaví zodpovednosti za porušenie povinnosti podľa odseku 1, ak preukáže, že nemohol v čase predaja alebo ponuky vedieť o skutočnosti, že výrobok nie je bezpečný.

(5) Ak sa predávajúci dozvie akékoľvek skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že predal spotrebiteľovi výrobok, ktorý nie je bezpečný, je povinný spotrebiteľa bez zbytočného odkladu o tom informovať. Ak nemožno jednotlivých spotrebiteľov informovať, je predávajúci povinný informovať účinným spôsobom verejnosť a orgány verejnej správy, ktoré vykonávajú dozor nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona.

(6) Povinnosti uložené v odsekoch 1, 2, 3 a 5 má rovnako výrobca, predávajúci, dovozca a dodávateľ.

(7) Spotrebiteľ má právo vrátiť výrobok, ktorý nie je bezpečný výrobcovi, predávajúcemu, dovozci alebo dodávateľovi. Ak spotrebiteľ uplatní toto právo, výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ je povinný vziať späť takýto výrobok a najneskôr v lehote do troch pracovných dní od prevzatia výrobku vrátiť spotrebiteľovi kúpnu cenu výrobku vrátane účelne vynaložených nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný preukázať. Výrobca alebo dovozca je povinný vziať späť výrobok, ktorý nie je bezpečný aj vtedy, ak spotrebiteľ nemá doklad o kúpe výrobku.

(8) Ustanovenia odsekov 1 až 6 sa vzťahujú primerane na poskytovanie služieb.

(9) Ak výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ na základe informácií, ktoré odborníci zistili, že výrobok, ktorý uviedli na trh, je nebezpečný, musia o tom ihneď informovať Slovenskú obchodnú inšpekciu a uviesť informácie o opatreniach, ktoré prijali alebo ktoré treba prijať na zabránenie ohrozenia spotrebiteľa. Slovenská obchodná inšpekcia

je informáciu o nebezpečnom výrobku povinná bez zbytočného odkladu zverejniť ako oznam prostredníctvom verejnoprávných informačných inštitúcií.¹³⁾

(10) Podrobnosti o požiadavkách na bezpečnosť výrobku alebo služby ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

§ 7

Nekalé obchodné praktiky

(1) Nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

(2) Obchodná praktika je považovaná za nekalú, ak

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

(3) Obchodná praktika, ktorá môže podstatne narušiť ekonomické správanie skupiny spotrebiteľov, ktorí sú osobitne zraniteľní z dôvodu ich duševnej poruchy alebo telesnej vady, veku alebo dôverčivosti spôsobom, ktorý môže predávajúci rozumne predpokladať, sa posudzuje z pohľadu priemerného člena tejto skupiny. Tým nie je dotknutá bežná a oprávnená reklamná praktika, akou je zveličujúce vyhlásenie alebo vyhlásenie, ktoré nie je mienené doslovne.

(4) Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé je v prílohe č. 1.

§ 8

Klamlivé konanie a klamlivé opomenutie

(1) Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k

- a) existencii výrobku alebo povahe výrobku,
- b) hlavným znakom výrobku, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkov po predaji výrobku a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na výrobku,
- c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo výrobku,
- d) cene alebo spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody,

¹³⁾ § 5 ods. 1 písm. k) zákona č. 16/2004 Z.z. o Slovenskej televízii v znení neskorších predpisov.

§ 5 ods. 1 písm. j) zákona č. 619/2003 Z.z. o Slovenskom rozhlase v znení neskorších predpisov.

- e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy,
- f) osobe, vlastnosti a právu predávajúceho alebo jeho splnomocnenca, ako sú jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v organizáciách alebo jeho väzby a vlastníctvo práv vyplývajúcich z priemyselného, obchodného alebo duševného vlastníctva alebo jeho ocenenia a vyznamenania, alebo
- g) právu spotrebiteľa vráťane práva na výmenu dodaného výrobku alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu¹⁴⁾ alebo rizikám, ktorým môže byť vystavený.

(2) Obchodná praktika sa taktiež považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil a zahŕňa

- a) marketing výrobku, vrátane porovnávacej reklamy, ktorý spôsobuje nebezpečenstvo zámieny s akýmkoľvek iným výrobkom, ochrannou známkou, obchodným menom alebo iným rozlišujúcim znakom účastníka hospodárskej súťaže,
- b) neplnenie záväzkov obsiahnutých v kódexe správania, k dodržiavaniu ktorých sa predávajúci zaviazal.

(3) Obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

(4) Za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1 alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejмый z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

(5) Ak prostriedok použitý na oznamovanie obchodnej praktiky vytvára priestorové alebo časové obmedzenia, pri rozhodovaní o tom, či bolo poskytnutie informácie opomenuté, berú sa do úvahy tieto obmedzenia ako aj opatrenia prijaté predávajúcim na sprístupnenie informácií spotrebiteľovi inými prostriedkami.

(6) Pri výzve na kúpu sa za podstatné informácie, ak už nie sú zrejmé z kontextu, považujú informácie o

- a) hlavných vlastnostiach výrobku, v rozsahu primeranom komunikačnému prostriedku a výrobku,
- b) údajoch o predávajúcom, obchodné meno a adresa alebo údajoch o jeho splnomocnencovi,
- c) cene vrátane dane, alebo ak vzhľadom na povahu výrobku nemožno cenu rozumne určiť vopred, spôsobe, ktorým sa vypočíta, ako aj ďalších nákladoch na dopravu, dodanie alebo poštovné alebo, ak tieto náklady nemožno určiť vopred, skutočnosť, že do ceny môžu byť zarátané takéto ďalšie náklady,
- d) dohode o spôsobe platby, podmienkach dodania, vyhotovenia a vybavovania reklamácie, ak sa odlišujú od požiadaviek odbornej starostlivosti,
- e) existencii práva, pre výrobky alebo transakcie, na odstúpenie od zmluvy alebo vypovedanie zmluvy.

¹⁴⁾ § 623 Občianskeho zákonníka.

(7) Podstatné požiadavky na informácie vo vzťahu k obchodnej komunikácii vrátane reklamy alebo marketingu ustanovujú osobitné predpisy.¹⁵⁾

§ 9

Agresívna obchodná praktika

Pri určení, či sa v agresívnej obchodnej praktike používa obťažovanie, nátlak vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraný vplyv, sa berú do úvahy

- a) jej načasovanie, miesto, povaha alebo dĺžka trvania,
- b) použitie hrozby alebo hanlivého jazyka alebo správania,
- c) zneužívanie predávajúcim osobného nešťastia alebo okolnosti, ktoré sú predávajúcemu známe a ktoré sú také vážne, že môžu zhoršiť úsudok spotrebiteľa, na ovplyvnenie rozhodnutia spotrebiteľa so zreteľom na výrobok,
- d) sťažujúce alebo neprimerané mimozmluvné prekážky, ktoré dáva predávajúci, ak si spotrebiteľ želá vykonať práva podľa zmluvy, vrátane práva vypovedať zmluvu alebo zmeniť výrobok alebo predávajúceho,
- e) hrozba podniknúť kroky, ktoré nemožno podniknúť legálne.

§ 10

Kódex správania

Kontrolu použitia nekalej obchodnej praktiky môže uskutočniť aj tvorca kódexu správania alebo osoby alebo združenia prostredníctvom tvorca kódexu správania. Takúto činnosť možno vykonať nezávisle od súdnych konaní alebo správnych konaní.

Informačné povinnosti

§ 11

(1) Predávajúci je povinný pri predaji informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaného výrobku alebo charaktere poskytovanej služby, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávania a skladovania ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie zrozumiteľne obsahoval aj priložený

¹⁵⁾ Napríklad Občiansky zákonník, zákon č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov, zákon č. 147/2001 Z. z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 264/2006 Z. z., zákon č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

písomný návod.

(2) Ak výrobca alebo dovozca nevstupuje do priameho vzťahu s predávajúcim, sú povinní pravdivo a úplne informovať o vlastnostiach výrobku dodávateľa. Dodávateľ je povinný pravdivo a úplne informovať o vlastnostiach výrobku predávajúceho. Informácie, ktoré výrobca, dovozca alebo dodávateľ musia poskytnúť, zahŕňajú

- a) úplný opis rizika, ktoré výrobok predstavuje, vrátane rizika výrobku používaného na výkon služby,
- b) všetky informácie dôležité pre používanie výrobku,
- c) opatrenia, ktoré je potrebné prijať na zabránenie vzniku rizika pre spotrebiteľa pri používaní výrobku.

(3) Povinnosti uvedených v odseku 1 sa nemôže predávajúci zbaviť tvrdením, že mu potrebné alebo správne informácie neposkytol výrobca, dovozca alebo dodávateľ; to neplatí, ak ide o všeobecne známe skutočnosti.

§ 12

(1) Výrobca alebo dovozca je povinný označiť výrobok údajmi, ktoré pravdivo a úplne informujú predávajúceho o vlastnostiach dodaného výrobku.

(2) Predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov.¹⁶⁾ Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť.

(3) Predávajúci nesmie odstraňovať, prekryvať ani meniť označenie výrobku ani iné údaje uvedené výrobcom, dovozcom alebo dodávateľom.

(4) Pri predaji použitého alebo upravovaného výrobku, výrobku s vadou alebo výrobku, ktorého úžitkové vlastnosti sú inak obmedzené, musí predávajúci na túto skutočnosť spotrebiteľa vopred upozorniť. Takýto výrobok je predajca povinný predávať oddelene od ostatných výrobkov.

(5) Na predaj použitého výrobku sa primerane vzťahuje odsek 1.

(6) Podrobnosti o označovaní materiálového zloženia jednotlivých druhov výrobkov, o metódach skúšania materiálového zloženia výrobkov a o spôsobe balenia a zaobchádzania s výrobkami určenými pre spotrebiteľa ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

(7) Povinnosť podľa odseku 2 sa primerane vzťahuje aj na výrobcu, dovozcu a dodávateľa.

§ 13

Ak sa informácie uvedené v § 11 a 12 poskytujú písomne, musia byť v štátnom jazyku.¹⁷⁾ Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných jazykov nie je týmto dotknutá. Fyzikálne a technické veličiny musia byť vyjadrené v zákonných meracích jednotkách.¹⁸⁾

¹⁶⁾ Napríklad zákon č. 264/1999 Z.z.

¹⁷⁾ Zákon č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

¹⁸⁾ § 3 zákona č. 142/2000 Z. z.

§ 14

(1) Predávajúci je povinný informovať spotrebiteľa o konečnej cene¹⁹⁾ predávaného výrobku alebo poskytovanej služby a zreteľne označiť výrobok alebo službu cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť.

(2) Informácia o cene, neúplná cena, chýbajúca cena alebo informácia o spôsobe určenia ceny nesmú vzbudzovať dojem, že

- a) cena je nižšia, ako je skutočná cena,
- b) určenie ceny závisí od okolností, od ktorých v skutočnosti nezávisí,
- c) v cene je zahrnutá dodávka výrobku, výkonu, práce alebo služby, za ktoré sa v skutočnosti platí osobitne,
- d) cena je alebo môže byť zvýšená, znížená alebo nezmenená, aj keď to tak nie je,
- e) vzťah ceny a užitočnosti ponúkaného výrobku alebo služby zodpovedá skutočnosti, aj keď táto informácia nie je pravdivá.

§ 15

(1) Na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne¹⁹⁾ musí byť uvedené

- a) obchodné meno a sídlo predávajúceho alebo miesto podnikania fyzickej osoby,
- b) meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne,
- c) prevádzková doba určená pre spotrebiteľa,
- d) kategória a trieda ubytovacieho zariadenia, ak ide o ubytovacie zariadenie.

(2) Povinnosť označenia údajov potrebných na uplatnenie reklamácie sa vzťahuje aj na predaj výrobkov a poskytovanie služieb mimo prevádzkarne.

(3) Predávajúci a jeho zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľom musia mať označenie alebo odev, ktoré ich odliší od spotrebiteľa; táto povinnosť sa nevzťahuje na predaj na trhovách miestach.²⁰⁾

(4) Pri dočasnom uzavretí prevádzkarne je predávajúci povinný na mieste, kde je uvedená prevádzková doba, označiť začiatok a koniec uzavretia prevádzkarne, a to najneskôr 24 hodín pred dočasným uzavretím prevádzkarne za predpokladu, že prevádzkareň je uzavretá dlhšie ako jeden deň.

§ 16

(1) Predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedené

- a) obchodné meno, identifikačné číslo a sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby,
- b) adresa prevádzkarne,
- c) dátum predaja,
- d) názov a množstvo výrobku alebo druh služby,
- e) cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil.

(2) Pri predaji výrobku s následnou dodávkou musí doklad obsahovať miesto určenia, dátum a čas dodávky.

¹⁹⁾ § 17 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

²⁰⁾ § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 178/1998 Z. z. v znení zákona č. 524/2005 Z.z.

(3) Pri predaji použitého výrobku alebo upravovaného výrobku, výrobku s vadou alebo výrobku, ktorého úžitkové vlastnosti sú inak obmedzené, musia byť tieto skutočnosti v doklade zreteľne vyznačené.

(4) Povinnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na predávajúceho, ktorý predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, ak osobitný predpis neustanovuje inak.²¹⁾

§ 17

Predávajúci je povinný predávať výrobok v hygienicky nezávadných obaloch alebo ich do takých obalov pri predaji baliť, ak to vyžaduje povaha výrobku. Pri samoobslužnom predaji je povinný poskytnúť spotrebiteľovi obalový materiál. Náklady na obalový materiál a zabalenie výrobku uhrádza predávajúci.

§ 18

(1) Predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť a o vykonávaní záručných opráv. Reklamačný poriadok musí byť na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.

(2) Predávajúci je povinný prijať reklamáciu v ktorejkoľvek prevádzkarni, v ktorej je prijatie reklamácie možné s ohľadom na predávané výrobky alebo poskytované služby alebo na určenom mieste; to neplatí, ak je na vykonanie opravy určená iná osoba.²²⁾

(3) V prevádzkarni musí byť počas prevádzkovej doby prítomný zamestnanec poverený vybavovať reklamácie. Pri skupinových zájazdoch musí predávajúci zabezpečiť nepretržitú prítomnosť povereného pracovníka oprávneného vybavovať reklamácie po celý čas zájazdu.

(4) Predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo iná povinná osoba určená na opravu je povinný vybaviť reklamáciu ihneď, v zložitých prípadoch do troch pracovných dní. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas potrebný na odborné posúdenie vady. Vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o vadu, ktorú nemožno odstrániť. Predávajúci je povinný, ak reklamáciu neuzná do troch pracovných dní, výrobok zaslať na vlastné náklady na odborné posúdenie. Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru zaslanie alebo výsledky odborného posúdenia preukázať.

(5) Predávajúci je povinný pri uplatnení reklamácie vydať spotrebiteľovi potvrdenie.

(6) Predávajúci je povinný o vybavení reklamácie vydať písomný doklad najneskôr do 30 dní od dátumu uplatnenia reklamácie.

(7) Predávajúci je povinný viesť evidenciu o reklamáciách, a predložiť ju na požiadanie orgánu dohľadu na nazretie. Evidencia o reklamácii musí obsahovať údaje o dátume uplatnenia reklamácie, dátume a spôsobe vybavenia reklamácie.

(8) Povinnosti uvedené v odseku 4 sa vzťahujú aj na osobu, ktorá je určená na vykonávanie opravy.

²¹⁾ § 3 zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

²²⁾ § 625 Občianskeho zákonníka.

Orgány verejnej správy

§ 19

(1) Orgánmi verejnej správy vo veciach ochrany spotrebiteľa sú

- a) ministerstvo,
- b) orgány dozoru,
- c) obce.

(2) Ministerstvo vo veciach ochrany spotrebiteľa

- a) riadi výkon štátnej správy,
- b) vypracúva a predkladá vláde Slovenskej republiky návrh koncepcie štátnej spotrebiteľskej politiky,
- c) je notifikačným orgánom systému pre rýchlu výmenu informácií s orgánmi Európskej únie v situácii vážneho a bezprostredného rizika pre bezpečnosť a ochranu zdravia spotrebiteľov vyplývajúceho z nepotravinárskych výrobkov,
- d) informuje príslušné orgány členských štátov o sťažnostiach na porušenie právnych aktov Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa,²³⁾
- e) informuje spotrebiteľov o ich právach a povinnostiach,
- f) vedie a pravidelne aktualizuje informácie o
 - 1. programoch na dohľad na základe kategórií výrobkov alebo rizík,
 - 2. vedeckých a technických poznatkoch týkajúcich sa bezpečnosti výrobkov,
 - 3. kontrolách a fungovaní kontrolných aktivít,
- g) plní úlohy jednotného úradu pre spoluprácu podľa osobitného predpisu,²⁴⁾
- h) informuje Komisiu Európskych spoločenstiev (ďalej len „Komisia“) o
 - 1. orgánoch, ktoré sú zodpovedné za vykonávanie právnych aktov Európskych spoločenstiev a dozoru na vnútornom trhu,
 - 2. združeniach oprávnených na podanie žaloby v oblasti ochrany práv spotrebiteľov,
 - 3. prijatí všeobecne záväzných právnych predpisov a opatrení v oblasti ochrany spotrebiteľa; ak sa opatrenie týka nebezpečnej napodobeniny, informácia obsahuje opis príslušného výrobku a dôvody rozhodnutia,
- i) riadi a kontroluje Slovenskú obchodnú inšpekciu.

§ 20

Orgány dozoru

(1) Dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozoru určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.

²³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 z 5. júla 2006 o právach zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou v leteckej doprave (Ú. v. EÚ L 204, 26. 7. 2006).

²⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa ("nariadenie o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa") (Ú. v. EÚ L 364, 9. 12. 2004) v platnom znení.

(2) Orgán dozoru postupuje pri kontrole uvádzania výrobku alebo služby na trh, zo štátu, ktorý nie je členským štátom podľa osobitného predpisu.²⁵⁾

(3) Orgán dozoru je povinný vykonávať kontrolu bezpečnosti výrobku alebo služby a na tento účel je oprávnený

- a) vyžiadať potrebné informácie od výrobcu, predávajúceho, dovozcu alebo dodávateľa,
- b) odobrať výrobok alebo vzorku zo série výrobkov a preveriť ich bezpečnosť,
- c) posúdiť či výrobok alebo služba, uvedená na trh obsahuje upozornenia na riziká, ktoré môže použitie výrobku alebo poskytnutie služby vyvolať,
- d) informovať včas a vhodným spôsobom osoby, ktoré môžu byť vystavené riziku vyvolanému výrobkom alebo poskytnutou službou,
- e) dočasne zakázať uvedenie výrobku, série výrobkov alebo služby na trh, ich prezentáciu, ponuku alebo predaj, ak je dôvodné podozrenie, že výrobok alebo služba nie sú bezpečné, po dobu potrebnú na vykonanie skúšok alebo preverenie podozrenia,
- f) zakázať uvedenie výrobku, série výrobkov alebo služby na trh, ich prezentáciu, ponuku alebo predaj, ak bolo preukázané, že nie sú bezpečné a zaviesť sprievodné opatrenia zabezpečujúce dodržiavanie tohto zákazu,
- g) nariadiť alebo organizovať okamžité stiahnutie výrobku, série výrobku alebo služby z trhu alebo vzatie späť výrobku od spotrebiteľa, ak je preukázané, že nie sú bezpečné a sú uvedené na trh; ak je to potrebné, nariadiť aj ich zničenie,
- h) vydať záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov a vykonanie nevyhnutných opatrení a určiť lehotu na podanie správy o ich splnení.

(4) Orgán dozoru môže postup podľa odseku 3 uplatniť proti výrobcovi, predávajúcemu, dovozcu alebo dodávateľovi a proti osobám, ktoré výrobok alebo službu nadobudnú ako súčasť veci a proti každej inej osobe, ak je to potrebné na zabezpečenie spolupráce pri opatreniach na zabránenie ohrozeniu pochádzajúcemu z výrobku. Nariadiť výrobcovi, predávajúcemu, dovozcu alebo dodávateľovi vziať späť od spotrebiteľa výrobok možno, ak by aj napriek postupu podľa odseku 3 písm. d) hrozila spotrebiteľovi ujma.

(5) Orgán dozoru môže zakázať poskytnutie služby, uvádzanie výrobku na trh alebo jeho predaj alebo nariadiť okamžité stiahnutie výrobku alebo služby z trhu, alebo späť vzatie výrobku aj vtedy, ak je preukázané, že napriek posúdenej alebo preukázanej zhode⁴⁾ výrobku alebo služby s požiadavkami na ich bezpečnosť nie sú výrobok alebo služba bezpečné. Orgán dozoru v rozhodnutí o stiahnutí výrobku z trhu určí aj spôsob nakladania s takýmto výrobkom.

(6) Orgán dozoru podporí dobrovoľné aktivity výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov vzťahujúce sa na plnenie ich povinností v oblasti bezpečnosti výrobkov a služieb a ak je to vhodné vypracuje zásady správnej praxe.

(7) Proti rozhodnutiu orgánu dozoru vydanom podľa odseku 3 písm. f) až g) a odsekov 4 a 5 možno podať písomné námietky do piatich pracovných dní od vydania rozhodnutia. Námietky nemajú odkladný účinok.

(8) Ak orgán dozoru nevyhoví námietkam v celom rozsahu, je povinný do piatich pracovných dní odstúpiť spisový materiál príslušnému odvolaciemu orgánu.

(9) Príslušný odvolací orgán je povinný rozhodnúť o námietkach v lehote 30 dní odo dňa doručenia spisového materiálu.

²⁵⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 339/93 z 8. februára 1993 o kontrole zhody výrobkov dovážaných z tretích krajín s právnymi predpismi o bezpečnosti výrobkov (Ú. v. ES L 40, 17. 2. 1993) v platnom znení.

(10) Orgán dozoru je povinný zverejňovať právoplatné rozhodnutia vydané na základe tohto zákona vrátane právoplatných rozhodnutí súdov o preskúmaní rozhodnutí orgánu dozoru. Orgán dozoru musí dbať, aby sa pri zverejňovaní zachovalo právo podnikateľov na ochranu ich obchodného tajomstva. Povinnosť zverejnenia je splnená uverejnením rozhodnutí nasledujúci deň po nadobudnutí ich právoplatnosti na šesť mesiacov na oficiálnej internetovej stránke orgánu dozoru a sprístupnením právoplatných rozhodnutí na útvaroch určených príslušným orgánom dozoru.

(11) Orgán dozoru v rozhodnutiach zverejnených podľa odseku 10, okrem opisu skutkového stavu, uvedie

- a) meno a priezvisko fyzickej osoby, jej miesto podnikania a identifikačné číslo, alebo
- b) obchodné meno alebo názov právnickej osoby, jej sídlo a identifikačné číslo.

(12) Spotrebiteľ alebo združenie, ktoré ho zastupuje má právo na nazretie do spisu v sídle orgánu dozoru, ktorý rozhodnutie vydal, má právo robiť si zo spisu výpisy a odpisy. Spotrebiteľ alebo združenie má právo požiadať orgán dozoru o vyhotovenie kópie dokumentov zo spisu. Náklady spojené s vyhotovením kópie znáša spotrebiteľ alebo združenie.

(13) Orgány dozoru vykonávajú činnosť v rozsahu osobitných predpisov.⁸⁾

(14) Orgán dozoru vybavuje sťažnosti spotrebiteľov, ktoré sa objasňujú ako priestupok, ak je spotrebiteľ poškodený klamaním na kvalite, množstve alebo hmotnosti tovaru alebo druhu, akosti a množstve poskytovaných výkonov, alebo ak je spotrebiteľ poškodzovaný uvádzaním na trh výrobkov, prác alebo služieb, ak sa zataja ich podstatné vady.

§ 21

Predbežné opatrenie

(1) Orgán dozoru zakáže predbežným opatrením uvádzanie výrobku, ktorý nie je bezpečný na trh alebo nariadi zastavenie nekalej obchodnej praxe. Predbežné opatrenie písomne predloží orgán dozoru tomu, proti komu smeruje s uvedením skutočností, na základe ktorých získal podozrenie o bezpečnosti výrobku alebo o nekalej obchodnej praxi.

(2) Predbežné opatrenie sa následne doručuje ďalším dotknutým osobám. Proti predbežnému opatreniu možno podať do troch dní písomné námietky. Námietky nemajú odkladný účinok. O námietkach rozhodne nadriadený orgán orgánu dozoru, ktorý predbežné opatrenie vydal do piatich dní od ich doručenia. Proti rozhodnutiu nadriadeného orgánu nemožno podať opravný prostriedok.

(3) Orgán dozoru primerane použije ustanovenia odsekov 1 a 2 aj v prípade iných vážnych kontrolných zistení a proti tvorci kódexu správania.

§ 22

Obce

(1) Obec

- a) schvaľuje trhovú poriadok,
- b) vykonáva dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom na trhoviskách a trhovách miestach,
- c) objasňuje priestupky za porušenie tohto zákona pri predaji výrobkov na trhoviskách a trhovách miestach.

(2) Na činnosť obce na trhoviskách a trhovách miestach pri ochrane spotrebiteľa sa primerane vzťahujú ustanovenia § 20.

§ 23

Priestupky

(1) Priestupku sa dopustí ten, kto poškodí práva spotrebiteľa tým, že poruší tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa.²⁶⁾

(2) Za priestupok podľa odseku 1 možno uložiť pokutu do 10 000 Sk.

(3) Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch.²⁷⁾

(4) Výnosy pokút uložených za priestupky obcou sú príjmom rozpočtu obce.

§ 24

Sankcie

(1) Za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa²⁸⁾ uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 2 000 000 Sk; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 5 000 000 Sk.

(2) Orgán dozoru uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26, ktorý vyrobil, predal, doviezol alebo dodal výrobok, ktorého vada spôsobila ujmu na živote alebo zdraví, pokutu do 10 000 000 Sk. Rovnakú pokutu uloží tomu, kto takú ujmu spôsobil vadným poskytnutím služby. Pokutu nemožno uložiť osobe, ktorá preukáže, že ujme nemohla zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od nej bolo možné požadovať.

(3) Výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi a dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26, ktorá marí, ruší alebo inak sťažuje výkon dozoru, prípadne nesplní záväzný pokyn podľa § 20 ods. 3 písm. h), uloží orgán dozoru poriadkovú pokutu do 50 000 Sk, a to aj opakovane.

²⁶⁾ Napríklad zákon č. 108/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 178/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 147/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 18/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 90/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006.

²⁷⁾ Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

²⁸⁾ Napríklad nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006, Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 17. 2. 2004), Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2111/2005 zo 14. decembra 2005 o vytvorení zoznamu Spoločenstva týkajúceho sa leteckých dopravcov, ktorí podliehajú zákazu vykonávania leteckej dopravy v rámci Spoločenstva, a o informovaní cestujúcich v leteckej doprave o totožnosti prevádzkujúceho leteckého dopravcu, ktorým sa zrušuje článok 9 smernice 2004/36/ES (Ú. v. EÚ L 344, 27. 12. 2005).

(4) Pokutu podľa odseku 1 nemožno uložiť, ak bola uložená pokuta podľa osobitného zákona alebo ak možno uložiť pokutu podľa odseku 2.

(5) Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

(6) Výnosy pokút uložených podľa odsekov 1 až 3 sú príjmom štátneho rozpočtu.

(7) Pokutu možno uložiť do jedného roku odo dňa kedy orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona, najneskôr do troch rokov podľa odsekov 1 a 3 a do desiatich rokov podľa odseku 2 odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

§ 25

Združenia

(1) Združenie môže podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania

a) ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti, a

b) je uvedené v zozname oprávnených osôb vedeného Komisiou (ďalej len „zoznam oprávnených osôb“), bez toho, aby bolo dotknuté právo súdu preskúmať, či je tento subjekt oprávnený v danom prípade podať návrh na začatie konania.

(2) Žiadosť o zaradenie do zoznamu oprávnených osôb predkladá združenie ministerstvu, ktoré posúdi splnenie nasledovných podmienok

a) vzniklo v súlade so zákonom,

b) aktívne pôsobenie v oblasti ochrany spotrebiteľov po dobu najmenej dvoch rokov,

c) nezávislosť a neziskovosť združenia,

d) vysporiadanie všetkých záväzkov vo vzťahu k štátu.

(3) Združenie spĺňajúce podmienky podľa odseku 2 ministerstvo navrhne Komisii na zaradenie do zoznamu oprávnených osôb.

(4) Združenie je oprávnené na základe súhlasu spotrebiteľa a predávajúceho sprostredkovať riešenie sporov medzi spotrebiteľom a predávajúcim pri vybavovaní reklamácií.

(5) Ministerstvo podporí združenie, ak je pri výkone činností zamerané na

a) ochranu práv spotrebiteľa na súde,

b) sprostredkovanie riešenia sporov medzi spotrebiteľom a predávajúcim pri vybavovaní reklamácie,

c) napomáhanie pri presadzovaní ekonomických záujmov a práv spotrebiteľov vykonávaním prieskumov vrátane prieskumu problémov spotrebiteľov a vyhodnocovaním presadzovania práv spotrebiteľov,

d) monitorovanie všeobecných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách,

e) iniciovanie rokovaní a činností ovplyvňujúcich legislatívne úpravy v záujme ochrany práv spotrebiteľov,

f) monitorovanie implementácie spotrebiteľskej politiky a jej uplatňovanie v praxi,

g) vydávanie periodík a publikácií zaoberajúcich sa spotrebiteľskou politikou, skúšaním výrobkov a uverejňovaním skúseností z činnosti združení,

h) prevádzkovanie konzultačných kancelárií poskytujúcich spotrebiteľom informácie a poradenstvo,

i) organizovanie vzdelávania v oblasti ochrany spotrebiteľa.

§ 26

Ochrana spotrebiteľa pri neoprávnenom podnikaní

Povinnosti výrobcu, predávajúceho, dovozcu alebo dodávateľa majú aj osoby, ktoré prevádzkujú činnosti uvedené v § 2 písm. b) až e) bez oprávnenia na podnikanie.

§ 27

Vzťah k správnomu poriadku

Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní,²⁹⁾ ak tento zákon neustanovuje inak.

Záverečné ustanovenia

§ 28

Týmto zákonom sa preberajú právne akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie uvedené v prílohe č. 2.

§ 29

Prechodné ustanovenia

Konania začaté do 30. júna 2007 sa dokončia podľa doterajších predpisov.

§ 30

Zrušovacie ustanovenia

Zrušuje sa

zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 220/1996 Z. z., zákona č. 137/1998 Z. z., zákona č. 310/1999 Z. z., zákona č. 128/2002 Z. z., zákona č. 414/2002 Z. z., zákona č. 529/2002 Z. z., zákona č. 469/2003 Z. z., zákona č. 365/2004 Z. z., zákona č. 451/2004 Z. z., zákona č. 616/2004 Z. z., zákona č. 118/2006 Z. z. a zákona č. 264/2006 Z. z.

Čl. II

Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 524/1990 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 266/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 295/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 237/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 42/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 248/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 250/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 202/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 207/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 265/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 285/1995 Z. z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 160/1996 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 168/1996 Z. z.,

²⁹⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

zákona č. 143/1998 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 319/1998 Z. z., zákona č. 298/1999 Z. z., zákona č. 313/1999 Z. z., zákona č. 195/2000 Z. z., zákona č. 211/2000 Z. z., zákona č. 367/2000 Z. z., zákona č. 122/2001 Z. z., zákona č. 223/2001 Z. z., zákona č. 253/2001 Z. z., zákona č. 441/2001 Z. z., zákona č. 490/2001 Z. z., zákona č. 507/2001 Z. z., zákona č. 139/2002 Z. z., zákona č. 422/2002 Z. z., zákona č. 190/2003 Z. z., zákona č. 430/2003 Z. z., zákona č. 510/2003 Z. z., zákona č. 515/2003 Z. z., zákona č. 534/2003 Z. z., zákona č. 364/2004 Z. z., zákona č. 533/2004 Z. z., zákona č. 656/2004 Z. z., zákona č. 570/2005 Z. z., zákona č. 650/2005 Z. z., zákona 211/2006 Z. z. a zákona č. 224/2006 Z. z. sa mení takto:

1. V § 24 ods. 1 sa vypúšťa písmeno a).
Doterajšie písmená b) až e) sa označujú ako a) až d).
2. V § 24 odsek 2 znie:
„(2) Za priestupok podľa odseku 1 písm. a) možno uložiť pokutu do 5 000 Sk, za priestupok podľa odseku 1 písm. b) a c) pokutu do 10 000 Sk a za priestupok podľa odseku 1 písm. d) pokutu do 100 000 Sk. Zákaz činnosti až do jedného roka možno uložiť za priestupok podľa odseku 1 písm. a) až c).“.
3. V § 58 ods. 4 písm. a) sa slová „v § 24 ods. 1 písm. d)“ nahrádzajú slovami „v § 24 ods. 1 písm. c)“.
4. V § 86 písm. b) sa slová „§ 24 ods. 1 písm. a) a d)“ nahrádzajú slovami „§ 24 ods. 1 písm. c)“.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2007.

prezident Slovenskej republiky

predseda Národnej rady Slovenskej republiky

predseda vlády Slovenskej republiky

Obchodné praktiky, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé

Klamlivé obchodné praktiky

1. Tvrdenie predávajúceho, že sa zaviazal dodržiavať kódex správania, pričom tomu tak nie je.
2. Zobrazenie známky dôveryhodnosti, známky kvality alebo ich ekvivalentu bez získania potrebného povolenia.
3. Tvrdenie, že kódex správania je schválený orgánom verejnej moci alebo iným orgánom, pričom tomu tak nie je.
4. Tvrdenie, že predávajúci vrátane jeho obchodných praktík alebo výrobok bol schválený, potvrdený alebo povolený orgánom verejnej moci alebo iným subjektom, pričom tomu tak nie je, alebo takéto tvrdenie bez toho, že by výrobok spĺňal podmienky schválenia, potvrdenia alebo povolenia.
5. Výzva na kúpu výrobkov za stanovenú cenu bez toho, že by predávajúci zverejnil akékoľvek rozumné dôvody, pre ktoré môže predpokladať, že nebude schopný dodať tieto výrobky alebo rovnocenné výrobky, alebo zariadiť, aby dodávku uskutočnil iný predávajúci, za túto cenu, v čase a v množstve, ktoré sú rozumné vzhľadom na výrobok, rozsah reklamy výrobku a ponúknutú cenu (vábíva reklama).
6. Výzva na kúpu výrobkov za stanovenú cenu a následné
 - a) odmietnutie ukázať tovar z reklamy spotrebiteľom,
 - b) odmietnutie prevziať objednávky na tento tovar alebo jeho dodanie v rozumnom čase,
 - c) predvedenie jeho chybné vzorky s úmyslom podporiť predaj iného výrobku (reklama typu náľakať a zmeniť).
7. Nepravdivé vyhlásenie, že výrobok je k dispozícii iba veľmi obmedzený čas alebo že je k dispozícii za špecifických podmienok iba veľmi obmedzený čas, s cieľom vyvolať okamžité rozhodnutie a znemožniť spotrebiteľovi, aby mal dostatočnú príležitosť alebo čas na kvalifikované rozhodnutie.
8. Záväzok predávajúceho, ktorý komunikoval so spotrebiteľom pred uskutočnením obchodnej transakcie v štátnom jazyku, že poskytne spotrebiteľovi službu po predaji výrobku a následné poskytnutie tejto služby je iba v inom jazyku bez toho, že by to bolo spotrebiteľovi jasne oznámené pred tým, ako sa zaviazal k obchodnej transakcii.
9. Vyhlásenie alebo iným spôsobom vytvorenie dojmu, že výrobok možno legálne predávať, pričom tomu tak nie je.
10. Prezentovanie práv, ktoré spotrebiteľovi prislúchajú podľa právnych predpisov, ako charakteristickej črty ponuky predávajúceho.
11. Využívanie redakčného priestoru v médiách na podporu výrobku, keď predávajúci zaplatil za podporu predaja, bez toho, že by to bolo vysvetlené v obsahu alebo obrazom, alebo zvukom jasne identifikovateľné pre spotrebiteľa (skrytá reklama).
12. Vecne nesprávne tvrdenie o povahe a rozsahu rizika pre osobnú bezpečnosť spotrebiteľa alebo jeho rodiny, ak si spotrebiteľ výrobok nekúpi.
13. Propagovanie podobného výrobku, ako je výrobok vyrobený konkrétnym výrobcom, a to spôsobom, ktorý úmyselne zavádza spotrebiteľa, aby sa domnieval, že výrobok vyrobil rovnaký výrobca, pričom tomu tak nie je.

14. Vytvorenie, prevádzkovanie alebo podporovanie pyramídovej schémy, v ktorej spotrebiteľ poskytne plnenie za možnosť získať kompenzáciu, ktorá vyplýva hlavne zo zapojenia ďalších spotrebiteľov do tejto schémy, a nie z predaja alebo spotreby výrobkov.
15. Tvrdenie predávajúceho, že sa chystá skončiť svoju činnosť alebo premiestniť svoju prevádzkareň, pričom tomu tak nie je.
16. Tvrdenie, že výrobok je schopný uľahčiť výhru v hazardných hrách.
17. Nepravdivé tvrdenie, že výrobok je schopný liečiť choroby, dysfunkcie alebo postihnutia.
18. Poskytnutie vecne nesprávnej informácie o podmienkach na trhu alebo o možnosti nájsť výrobok s úmyslom donútiť spotrebiteľa, aby získal výrobok za menej výhodných podmienok, ako sú normálne podmienky na trhu.
19. Tvrdenie v obchodnej praktike, že predávajúci ponúkne súťaž alebo vypíše cenu bez toho, že by opísanú cenu udelil alebo poskytol zodpovedajúcu náhradu.
20. Opísanie výrobku ako „gratis“, „zadarmo“, „bez poplatku“ alebo podobne, pričom spotrebiteľ musí zaplatiť čokoľvek iné okrem nevyhnutných nákladov na odpovedanie na obchodnú praktiku a vyzdvihnutie tovaru alebo zaplatenie za jeho doručenie.
21. Zahŕnutie do reklamného materiálu faktúry alebo obdobného dokumentu, ktorý požaduje zaplatenie sumy a ktorý vzbudzuje u spotrebiteľa dojem, že si už objednal predávané výrobky, pričom tomu tak nie je.
22. Nepravdivé tvrdenie alebo vytvorenie dojmu, že predávajúci nekoná v zámere súvisiacom s jeho obchodom, podnikaním, remeslom alebo profesiou, alebo nepravdivé prezentovanie sa ako spotrebiteľ.
23. Vytvorenie falošného dojmu, že servis výrobku po jeho predaji je dostupný v členskom štáte inom ako ten, v ktorom sa výrobok predáva.

Agresívne obchodné praktiky

1. Vytváranie dojmu, že spotrebiteľ nemôže opustiť priestor predtým, ako sa uzatvorí zmluva.
2. Osobné navštevovanie domácnosti spotrebiteľa, ignorujúc žiadosť spotrebiteľa odísť alebo sa nevracať, okrem prípadov a v rozsahu odôvodnenom na účely vymáhania zmluvného záväzku.
3. Vykonávanie vytrvalých a nechcených žiadostí telefonicky, faxom, elektronickou poštou alebo inými diaľkovými médiami, okrem prípadov a v rozsahu odôvodnenom na účely vymáhania zmluvného záväzku.
4. Žiadanie od spotrebiteľa, ktorý si chce uplatniť nárok z poisťnej zmluvy, aby predložil dokumenty, ktoré nie je možné rozumne považovať za relevantné pri určení platnosti nároku, alebo systematicky neodpovedať na naliehavú korešpondenciu s cieľom odradiť spotrebiteľa od výkonu jeho zmluvných práv.
5. Zahŕnutie priameho nabádania pre deti do reklamy, aby si kúpili alebo aby presvedčili svojich rodičov alebo iných dospelých, aby im kúpili propagované výrobky.
6. Žiadanie spotrebiteľa, aby vykonal okamžité alebo odložené platby za výrobky dodané predávajúci alebo aby ich vrátil alebo uschoval, pričom si ich spotrebiteľ neobjednal, okrem prípadu, že tento výrobok je náhradným tovarom dodaným podľa osobitného predpisu.
7. Výslovné informovanie spotrebiteľa, že ak si nekúpi výrobok alebo službu, bude ohrozené zamestnanie alebo živobytie predávajúceho.
8. Vytváranie falošného dojmu, že spotrebiteľ už vyhral, vyhrá, alebo potom, čo niečo urobí, vyhrá cenu alebo získa iný rovnocenný prospech, keď v skutočnosti
 - a) neexistuje cena alebo iný rovnocenný prospech,
 - b) činnosť smerujúca k získaniu ceny alebo iného rovnocenného prospechu je podmienená tým, že spotrebiteľ uhradí hotovosť alebo si spôsobí náklady.

Príloha č. 2
k zákonu č. .../2007 Z.z.

Zoznam preberaných právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie

1. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/27/ES z 19. mája 1998 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 4; Ú. v. ES L 166, 11.6.1998) v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 4; Ú. v. ES L 171, 7. 7. 1999), smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 25; Ú. v. ES L 178, 17. 7. 2000), smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 6/zv. 4; Ú. v. ES L 271, 9. 10. 2002), smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES (Ú. v. EÚ L 149, 11. 6. 2005).
2. Smernica Rady 87/357/EHS z 25. júna 1987 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa výrobkov, ktorých vlastnosti sa javia ako iné, než v skutočnosti sú, a ktoré preto ohrozujú zdravie alebo bezpečnosť spotrebiteľov (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 8; Ú. v. ES L 192, 11. 7. 1987).
3. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 6; Ú. v. ES L 11, 15. 1. 2002).
4. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11. 6. 2005).